NORAKSTS
Lieta Nr. A 42733208
A 3949-09/21

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2009.gada 27.augustā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Petrovska,

saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmo daļu rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *O.Ļ.* pieteikuma par Grīvas cietuma administrācijas faktiskās rīcības atzīšanu par prettiesisku un nodarītā kaitējuma 160 latu apmērā atlīdzināšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2008.gada 15.augustā saņemts *O.Ļ.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikums par Ieslodzījumu vietu pārvaldes (turpmāk – atbildētājs) 2009.gada 16.jūlija lēmuma Nr.1/15-Ļ/2843 (turpmāk – Lēmums) atzīšanu par prettiesisku un atcelšanu.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2008.gada 4.novembra lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

Administratīvajā rajona tiesā 2008.gada 6.oktobrī saņemti pieteikuma papildinājumi, kuros pieteicējs precizējis savu prasījumu, lūdzot tiesu atzīt par prettiesisku Grīvas cietuma administrācijas faktisko rīcību par pieteicēja iesnieguma nepārsūtīšanu, atcelt atbildētāja Lēmumu, atlīdzināt nodarīto kaitējumu 160 latu apmērā.

[2] No lietas materiāliem secināms, ka:

[2.1] Pieteicējs lūdza atbildētājam atlīdzināt zaudējumus, kas nodarīti ar Grīvas cietuma faktisko rīcību, nepārsūtot 2007.gada 2.oktobra iesnieguma izskatīšanai.

[2.2] Atbildētājs ar Lēmumu atteica izdot administratīvo aktu par zaudējumu atlīdzināšanu pieteicējam.

[3] Nepiekrītot atbildētāja Lēmumam pieteicējs iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Savu pieteikumu pieteicējs pamato ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Izciešot sodu Grīvas cietumā, cietuma administrācija, pārkāpjot Latvijas Republikas Satvermes 89., 91. un 95.pantu, aizskāra pieteicēja tiesības, likumiskās intereses, cieņu un godu.

Pamatojoties uz Satversmes 92. un 104. pantu, pieteicējs pieprasīja atlīdzināt viņam nodarīto personisko kaitējumu un tiesību aizskārumu.

Pieteicējs uzskata, ka viņam nodarīts kaitējums ar Grīvas cietuma faktisko rīcību nepārsūtot viņa 2007.gada 2.oktobra iesniegumu izskatīšanai augstākai iestādei, tādējādi pārkāpjot Administratīvā procesa likma 77.pantā, kā arī Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 18.panta pirmājā daļā noteikto.

[3.2] Pieteicējs paskaidro, ka 2007.gada 2.oktobra iesniegumā apstrīdēja Grīvas cietuma administrācijas faktisko rīcību un vienlaicīgi lūdza atlīdzināt personosko kaitējumu un zaudējumus, ko iestāde ar šo faktisko rīcību pieteicējam nodarīja.

Pamatojoeis uz Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 1.,4., 6 un 8. pantu, pieteicējs uzskata, ka ir pierādīts viņam nodarītā personiskā kaitējuma un tiesību aiskāruma zaudējumu atlīdzināšanas pamats.

[3.3] Pieteicēja ieskatā atbildētājs tā arī nav paskaidrojis, uz kāda pamata 2007.gada 2.oktobra iesniegums par zaudējumu atlīdzināšanu tā arī nav pārsūtīts izskatīšanai pēc būtības.

Pieteicējs norāda, kā Lēmums pieņemts neievērojot personu tiesību ievērošanas principu.

[4] Administratīvajā rajona tiesā 2008.gada 5.decembrī saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi. Atbildētājs pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu tālāk minēto apsvērumu dēļ.

[4.1] Atbildētājs paskaidro, ka 2008.gada 25.jūnijā saņēma pieteicēja 2008.gada 6.jūnija iesniegumu, kurā pieteicējs lūdza atlīdzināt zaudējumu, pārskaitot uz viņa personīgo kontu naudas summu 160 latu apmērā, kas pieteicējam nodarīts ar Grīvas cietuma faktisko rīcību, nepārsūtot viņa 2007.gada 2.oktobra iesniegumu izskatīšanai atbildētājam.

Veicot iesniegumā norādītās informācijas pārbaudi, atbildētājs konstatēja, ka Grīvas cietuma administrācija, saņemot pieteicēja 2007.gada 2.oktobra Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšniekam adresēto iesniegumu, kurā vienlaicīgi ar Grīvas cietuma faktiskās rīcības apstrīdēšanu tika pieprasīts atlīdzināt ar to nodarīto zaudējumu, nekavējoties pārsūtīja to izskatīšanai atbildētājam. Minēto pieteicēja iesniegumu atbildētājs saņēmis un reģistrējis 2007.gada 4.oktobrī, par ko liecina attiecīgais ieraksts par iesnieguma reģistrāciju (reģ.Nr.Ļ/4572).

Savukārt iepazīstoties ar iesniegumā norādīto, atbildētājs kļūdaini, pamatojoties uz likuma „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldības institūcijās" (redakcija no 02.05.2001. līdz 01.01.2008, zaudējis spēku ar 01.01.2008.) 4.pantā un 8.panta pirmās daļas 1.punktā noteikto, iereģistrējot pieteicēja iesniegumu Ministru kabineta noteikumos paredzētajā kārtībā, 2007.gada 10.oktobrī pārsūtīja to uz Grīvas cietumu, proti, šajā lietā kompetentai institūcijai, paziņojot par to pieteicējam 2007.gada 10.oktobra vēstulē Nr.l/12-Ļ/4572.

Vienlaicīgi, pamatojoties uz minētā panta otro daļu, atbildētājs pieprasīja Grīvas cietuma administrāciju informēt par minētās sūdzības izskatīšanas rezultātiem.

2007.gada 22.oktobra vēstulē Nr.6/11-5281, izpildot augstākās iestādes (atbildētāja) norādījumu, Grīvas cietuma administrācija savas kompetences ietvaros sniedza pieteicējam atbildi, informējot par to arī atbildētāju.

Atbildot uz pieteicēja 2008.gada 6.jūnija iesniegumu, atbildētājs 2008.gada 16.jūlija lēmumā Nr.l/15-Ļ/2843 norādīja, ka Grīvas cietuma administrācijas rīcība, saistībā ar pieteicēja 2007.gada 2.oktobra iesnieguma izskatīšanu nav vērtējama, kā prettiesiska. Vienlaicīgi atbildētājs informēja pieteicēju par pārbaudes gaitā konstatētajām, atbildētāja pieļautajām kļūdām, pieteicēja 2007.gada 2.oktobra iesnieguma izskatīšanā, par ko sniedza pieteicējam rakstveida atvainošanos, un lai novērstu pieļautās kļūdas izskatīja pieteicēja 2007.gada 2.oktobra iesniegumu atkārtoti.

[4.2] Atbildētājs norāda, ka atkārtotas pieteicēja 2007.gada 2.oktobra iesnieguma izskatīšanas rezultātā atbildētājs konstatēja, ka pieteicējs vairākkārt

vērsies ar lūgumiem pie Grīvas cietuma administrācijas atļaut viņam telefonsarunas, kurās abonents pēc pieteicēja veiktās telefonsarunas atzvana uz cietumā esošo „Lattelecom" telefonaparātu.

Pr minēto pieteicējam tika izskaidrots, ka Latvijas Sodu izpildes kodeksa 49.panta sestajā daļā paredzēts, ka notiesātajiem ir atļautas telefonsarunas par saviem vai adresāta līdzekļiem, īstenojot Latvijas Sodu izpildes kodeksā minētās prasības, notiesātajiem ir nodrošināta iespēja cietuma veikalā iegādāties, tai skaitā arī par atsūtīto naudu (abonenta līdzekļiem) dažādu veidu telekartes, kā arī izmantot „Lattelecom" pakalpojumu „maksā zvana saņēmējs".

Izmantojot šo pakalpojumu, notiesātais sastāda bezmaksas numuru 8080116 un izsaucamā tālruņa numuru, ja izsaucamā puse akceptē sarunas apmaksu, tiek veikts savienojums ar šo numuru. Minētais pakalpojums nodrošināts tikai „Lattelecom" abonentiem un nav pieejams mobilo un citu operatoru tīklā.

Ņemot vērā, ka mobilo un citu operatoru tīkls nepiedāvā analoģisku pakalpojumu, izmantojot savas tiesības uz telefonsarunu, pieteicējam jāņem vērā telekomunikācijas pakalpojumu veidus, kurus piedāvā un nodrošina „Lattelecom" un patstāvīgi izvērtējot savas finansiālās iespējas, attiecīgi jāizvēlas sev visoptimālākais variants.

Izvērtējot Grīvas cietuma administračijas rīcību, aizliedzot pieteicēja telefonsarunas abonentam atzvanīt uz cietumā esošo „Lattelekom" telefonaparātu, atbildētājs neatzina to par prettiesisku.

[4.3] Saistībā ar iesniegumā norādīto lūgumu atlīdzināt pieteicējam zaudējumu, kas nodarīts viņam ar Grīvas cietuma administrācijas rīcību, aizliedzot pieteicēja telefonsarunas abonentam atzvanīt uz cietumā esošo „Lattelekom" telefonaparātu, atbildētājs paskaidro, ka Latvijas Republikas Satversmes 92.pants cita starp noteic, ka nepamatota tiesību aizskāruma gadījumā ikvienam ir tiesības uz atbilstīgu atlīdzinājumu. Arī saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 92.pantu ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņiem nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību.

Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 4.panta pirmā daļa noteic, ka iestāde zaudējumu (kas atbilstoši minētā likuma 1.pantam aptver mantisko zaudējumu, personisko un morālo kaitējumu) var nodarīt ar darbību, izdodot prettiesisku administratīvu aktu vai veicot prettiesisku faktisku rīcību, vai arī ar bezdarbību, ja iestādei bija pienākums rīkoties, bet tā prettiesiski nav rīkojusies.

Konkrētajā gadījumā Grīvas cietuma administrācijas rīcībā, aizliedzot pieteicēja sarunas abonentam atzvanīt uz cietumā esošo „Lattelekom" telefonaparātu, nav vērtējama, kā prettiesiska.

Tādējādi, nav konstatēts, ka pieteicējam ar Grīvas cietuma administrācijas darbībām būtu nodarīts zaudējums. Līdz ar to nav tiesiska pamata administratīvā akta izdošanai par zaudējuma atlīdzināšanu.

[5] Administratīvajā rajona tiesā 2008.gada 19.novembrī saņemts pieteicēja iesniegums, kurā pieteicējs izsaka piekrišanu lietu skatīt rakstveida procesā (lietas lapa 40).

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmo daļu tiesa var izspriest lietu bez tiesas sēdes, ja lietā esošie materiāli ir pietiekami un tam rakstveidā ir piekritis pieteicējs.

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka lietā esošie dokumenti ir pietiekami, lai izskatītu lietu rakstveida procesā, tādējādi tiesa atzīst, ka lietu iespējams izskatīt rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, rakstveida procesā izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar procesa dalībnieku lietā iesniegtajiem rakstveida paskaidrojumiem, secina, ka pieteikums ir noraidāms turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[7] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka Administratīvajā rajona tiesā 2008.gada 6.oktobrī saņemti pieteicēja pieteikuma papildinājumi, kuros pieteicējs precizējis savu prasījumu, proti, pieteicējs lūdz tiesu atzīt par prettiesisku Grīvas cietuma administrācijas faktisko rīcību par pieteicēja iesnieguma nepārsūtīšanu, atcelt atbildētāja Lēmumu, atzīt pieteicēja tiesības uz atlīdzinājumu un atlīdzināt nodarīto kaitējumu 160 latu apmērā.

Kā vairākos savos spriedumos ir atzinis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, ka atteikums ir negatīvs administratīvs akts, kas neko nemaina personas tiesiskajā stāvoklī un tam nav turpinošas iedarbības. Līdz ar to nav iespējams runāt par atteikuma kā tāda spēka zaudēšanu vai atcelšanu. Atceļot atteikumu, personas tiesiskajā stāvoklī nekas nemainās. Tāpēc arī atteikuma gadījumā pieteikuma priekšmets tiesā ir labvēlīga administratīvā akta izdošana. Ja labvēlīga administratīvā akta izdošana nav iespējama, tad tiesa var vērtēt tikai atteikuma prettiesiskumu *(sk. Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 3.marta spriedumu lietā Nr.SKA-34/2007, 2007.gada 14.jūnija spriedumu lietā Nr.SKA-255/2007)*.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka pieteicēja prasījums daļā par atbildētāja Lēmuma atcelšanu un tiesību uz atlīdzinājumu atzīšanu ir vērtējams kā pieteikums par Grīvas cietuma administrācijas faktiskās rīcības atzīšanu par prettiesisku un nodarītā kaitējuma atlīdzināšanu.

[8] No lietas materiāliem tiesa konstatē sekojošus lietas faktiskos apstākļus.

[8.1] 2007.gada 2.oktobrī pieteicējs atbildētājam adresētu iesniegumu iesniedza Grīvas cietuma administrācijai. Minētajā iesniegumā pieteicējs norāda, ka cietuma administrācija notiesātajiem neatļauj telefonsarunas par adresāta līdzekļiem, proti, adresātam atzvanot uz cietumā esošo telefona aparātu. (lietas lapa 55-57)

[8.2] 2007.gada 10.oktobrī atbildētājs minēto pieteicēja iesniegumu, kuru atbildētājs saņēmis no Grīvas cietuma 2007.gada 4.oktobrī, pārsūtījis izskatīšanai Grīvas cietumam saskaņā ar likuma „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldības institūcijās“ 4.pantu, vienlaicīgi norādot, ka par iesnieguma izskatīšanas rezultātiem jāinformē ar atbildētājs. (lietas lapa 53)

[8.3] 2007.gada 22.oktobrī Grīvas cietums sniedzis pieteicējam atbildi uz viņa 2007.gada 2.pktobra iesniegumu, kuru izskatīšanai saņēma no atbildētāja.

Minētajā atbildes vēstulē norādīts, ka notiesātajiem tiek piedāvātas iespējas veikt telefonsarunas par adresāta līdzekļiem atbilstoši soda izciešanas režīma pakāpei un saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 49.panta sesto daļu. (lietas lapa 54)

[8.4] 2008.gada 12.jūnijā Grīvas cietuma administrācija saņēmusi no pieteicēja iesniegumu par to, ka Grīvas cietuma administrācija nav pārsūtījusi pieteicēja 2007.gada 2.oktobra iesniegumu atbildētājam, līdz ar ko pieteicējam nodarīts zaudējums 160 latu apmērā. (lietas lapa 50-52)

[8.5] Ar 2008.gada 16.jūnija vēstuli Nr.6/16-3296 minētais pieteicēja iesniegums pārsūtīts atbildētājam. (lietas lapa 49)

[8.6] Ar atbildētāja Lēmumu izskatīts pieteicēja 2008.gada 12.jūnija iesniegums un atkārtoti izskatīts pieteicēja 2007.gada 2.oktobra iesniegums, konstatējot, ka Grīvas cietuma administrācijas faktiskā rīcība nav uzskatāma par prettiesisku un līdz ar to nav konstatējami priekšnoteikumi pieteicēja tiesībām uz atlīdzinājumu. (lietas lapa 46-48)

[9] No pieteikuma un pieteikuma papildinājumiem tiesa konstatē, ka pieteicēja ieskatā pieteicējam ir nodarīts kaitējuma ar Grīvas cietuma administrācijas faktisko rīcību nenosūtot pieteicēja 2007.gada 2.oktobra iesniegumu atbildētājam.

Tādējādi, tiesa konstatē, ka lietā pastāv strīds par to, vai Grīvas cietuma administrācijas faktiskā rīcība, proti, pieteicēja 2007.gada 2.oktobra iesnieguma nenosūtīšana atbildētājam, ir atzīstama par prettiesisku, kā arī par to, vai pieteicējam ar šo faktisko rīcību ir nodarīti zaudējumi 160 latu apmērā.

[10] Izvērtējot lietas materiālus kopsakarā ar lietā esošajiem pierādījumiem un procesa dalībnieku sniegtajiem rakstveida paskaidrojumiem, tiesa konstatē, ka 2007.gada 2.oktobrī pieteicējs ir iesniedzis Grīvas cietuma administrācijai atbildētājam adresētu iesniegumu, kuru Grīvas cietums nekavējoties ir pārsūtījis atbildētājam, ko apliecina uz pieteicēja iesnieguma esošais zīmogs par saņemšanu 2007.gada 4.oktobrī (lietas lapa 55).

Savukārt 2007.gada 10.oktobrī atbildētājs, saskaņā ar likuma „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību insitūcijās“ 4.pantu, ir nosūtījis pieteicēja iesniegumu pārbaudes veikšanai Grīvas cietuma priekšniekam, vienlaicīgi norādot, ka par iesnieguma izskatīšanas rezultātiem ir jāinformē atbildētājs (lietas lapa 53).

Ar Grīvas cietuma priekšnieka 2007.gada 22.oktobra vēstuli pieteicējam tika sniegta atbilde uz viņa 2007.gada 2.oktobra iesniegumu, kā arī par veiktās pārbaudes rezultātiem tika informēts atbildētājs (lietas lapa 54).

Tādējādi, no lietas materiāliem izriet, ka Grīvas cietuma administrācija pieteicēja 2007.gada 2.oktobra iesniegumu nekavējoties uz pārsūtījusi atbildētājam, savukārt atbildētājs, izvērtējot pieteicēja iesniegumā izklāstītos apstāskļus, secinājis, ka attiecīgā jautājuma risināšana neietilpst atbildētāja kompetencē un tādējādi saskaņā ar likuma „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldības institūcijās“ 4.pantu nosūtīja pieteicēja iesniegumu izskatīšanai Grīvas cietuma priekšniekam, vienlaikus atbilstoši minētā likuma 8.panta otrajai daļai, norādot, ka par iesnieguma izskatīšanas rezultātiem ir jāinformē arī atbildētājs.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka Grīvas cietuma priekšnieks ir izskatījis pieteicēja 2007.gada 2.oktobra iesniegumu, sniedzis pieteicējam skaidrojumu par pieteicēja iesniegumā norādītajiem apstākļiem, kā arī informējis par veiktās pārbaudes rezultātiem atbildētāju.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa nekonstatē Grīvas cietuma administrācijas prettiesisku faktisko rīcību, proti, pieteicēja 2007.gada 2.oktobra iesnieguma nepārsūtīšanu atbildētājam.

[11] No lietas materiāliem tiesa arī konstatē, ka 2008.gada 12.jūnijā pieteicējs vērsās ar iesniegumu pie Grīvas cietuma priekšnieka, lūdzot atlīdzināt kaitējumu, kas

nodarīts ar Grīvas cietuma administrācijas faktisko rīcību, nenosūtot atbildētājam pieteicēja 2007.gada 2.oktobra iesniegumu.

Tiesa konstatē, ka minēto pieteicēja iesniegumu Grīvas cietuma administrācija saskaņā ar Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 18.panta pirmo daļu ir pārsūtījusi atbildētājam.

Izskatot pieteicēja 2008.gada 12.jūnija iesniegumu atbildētājs ir konstatējis, ka pieteicēja 2007.gada 2.oktobra iesniegumu Grīvas cietuma priekšniekam pārsūtījis kļūdaini, jo atbilstoši spēkā esošajām tiesību normām, atbildētājam bija pienākums izskatīt pieteicēja iesniegumu un sniegt atbildi. Vienlaikus atbildētājs, atzīstot savu pieļauto kļūdu, rakstveidā ir izteicis pieteicējam atvainošanaos par notikušo un izskatījis arī pieteicēja 2007.gada 2.oktobra iesniegumu pēc būtības.

Ar Lēmumu atbildētājs Grīvas cietuma administrācijas rīcību neatzīst par prettiesisku, līdz ar to atbildētājs arī nekonstatē priekšnoteikumus kaitējuma atlīdzināšani.

[12] Administratīvā procesa likuma 92.pants paredz personai tiesības prasīt atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem, personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņai nodarīti ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību.

Savukārt atlīdzinājuma izmaksas kārtību un apmērus reglamentē Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likums.

Atbilstoši Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 1.pantam šī likuma mērķis ir nodrošināt privātpersonai Satversmē un Administratīvā procesa likumā noteiktās tiesības uz atbilstīgu atlīdzinājumu par mantisko zaudējumu vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas tai nodarīts ar valsts pārvaldes iestādes prettiesisku administratīvu aktu vai prettiesisku faktisko rīcību.

Saskaņā ar Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 8.pantu personiskais kaitējums ir kaitējums, kas ar iestādes prettiesisku administratīvo aktu vai prettiesisku faktisko rīcību nodarīts fiziskās personas dzīvībai, fiziskajai integritātei, veselībai, brīvībai, godam un cieņai, personiskam un ģimenes noslēpumam vai komercnoslēpumam, autortiesībām vai citām nemantiskajām tiesībām vai ar likumu aizsargātajām interesēm.

Savukārt minētā likuma 11.panta otrā daļa nosaka, ka personiskā atlīdzinājuma tiesiskais pamats tiek pierādīts ar Administratīvā procesa likumā noteiktajiem pierādīšanas līdzekļiem.

Tātad administratīvajā procesā jautājums par atlīdzinājumu nav izvērtējams citādi, kā tikai administratīvi tiesisko attiecību kontekstā. To lietā SKA-410/2007 uzsvēris arī Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (*sk.2007.gada 25.oktobra sprieduma 10.2.apakšpunkts*).

Tādējādi, lai noskaidrotu, vai atbildētājs pamatoti ir atteicies izdot administratīvo aktu par pieteicējam ar Grīvas cietuma administrācijas faktisko rīcību nodarīto zaudējumu atlīdzināšanu, sākotnēji ir noskaidrojams, vai Grīvas cietuma administrācijas faktiskā rīcība ir atzīstama par prettiesisku.

Ņemot vērā iepriekš [10]-[11] konstatēto, tiesa secina, ka nav konstatējams priekšnoteikums zaudējumu atlīdzināšani, proti, nav konstatējama Grīvas cietuma administrācijas prettiesiska faktiskā rīcība.

[13] Administratīvā procesa likuma 63.pantā ir regulēti administratīvā akta izdošanas un lēmuma par lietas izbeigšanu nosacījumi.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 63.panta pirmās daļas 3.punktam pēc nepieciešamo faktu konstatēšanas un administratīvā procesa dalībnieku uzklausīšanas iestāde nekavējoties izvērtē lietas apstākļus un izdod administratīvo aktu, ar kuru pilnībā vai daļēji atteikts izdot iesniedzējam labvēlīgu administratīvo aktu sakarā ar to, ka administratīva akta izdošanai nav pamata vai tā nav lietderīga.

Ņemot vērā iepriekš [8] – [12] konstatētos faktus un tiesiskos aspektus, attiecīgā jautājuma tiesisko regulējumu un uz tā pamata izdarītos secinājumus, tiesa atzīst, ka administratīvā akta izdošanai pieteicējam par zaudējumu atlīdzināšanu nav pamata.

Tādējādi tiesa atzīst, ka atbildētāja Lēmums ir atzīstams par tiesisku un pamatotu, bet pieteicēja pieteikums par Grīvas cietuma administrācijas faktiskās rīcības atzīšanu par prettiesisku un ar to nodarītā kaitējuma 160 latu apmērā atlīdzināšanu ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu un 289.-291.pantu Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

Noraidīt *O.Ļ.* pieteikumu par Grīvas cietuma administrācijas faktiskās rīcības atzīšanu par prettiesisku un nodarītā kaitējuma 160 latu apmērā atlīdzināšanu

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) I.Petrovska

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese _____ I.Petrovska

Rīgā, 2009.gada 27.augustā.